

Politický analytik Michelko: Skrytý koaličný partner sa začína vyfarbovať. Kolíková ako travička studní (VIDEO SK, 29 min)

- CZ24 News | 25. září 2022

SLOVENSKO: Publicista a politický analytik Roman Michelko komentoval aktuálnu situáciu na domácej politickej scéne.

V čase, keď sa už zdalo, že aj Sulík začína chápať, že predčasné voľby sú jediným riešením, elegantné riešene súčasnej politickej mizérie podlo skomplikovala jeho poslankyňa Kolíková. Ústavný zákon, ktorý umožňuje predčasné voľby, na tejto schôdzi prešiel do druhého čítania. Vzápätí na to však práve Kolíková ohlásila, že sa v druhom čítaní pokúsi presadiť pozmeňovák, ktorým explicitne zakáže referendum o predčasných voľbách a umožní sa len tzv. samorozpustenie parlamentu ústavnou väčšinou.

Občania tak budú z možnosti rozhodovať o skrátení volebného obdobia vylúčení, zastupiteľská demokraciu bude výrazne triumfovať nad priamou demokraciou, a to napriek formulácii v ústave, že obe demokracie, teda priama aj zastupiteľská sú rovnocenné. Ak to tak prejde, tak s tým už nič neurobí ani Ústavný súd, lebo ten, ako vieme, už nemôže posudzovať ústavné zákony. Tým by sa právo občanom na referendum odoprelo na minimálne ďalších dvadsať rokov. Ústavná väčšina je totiž stav, ktorým koalícia disponuje veľmi zriedka.

Poslednýkrát koalícia disponovala ústavnou väčšinou v roku 1998 a potom až v roku 2020, čiže po dvadsiatich dvoch rokoch. Fico tak bude postavený pred dilemu, ak bude zo strany SaS kategoricky postavená požiadavka, že zákon o predčasných voľbách podporia, len ak prejde ich pozmeňovací návrh.

Má podporiť zákon aj napriek tomu? On, ktorí „hnal“ dvakrát najprv 600-tisíc a potom 400-tisíc ľudí, aby mu podpísali petičné hárky, a teraz má im ich právo odobrať ústavným zákonom? Má pristúpiť na takú podlú politickú perfídnosť? Ak by to urobil, dokázal by si to pred svojimi voličmi obhájiť? To, čo plánuje urobiť Mária Kolíková, je naozaj vrchol politickej perfídnosti.

Vo vymýšľaní politických podrazov je naozaj dobrá, to sa jej musí nechať. Už sa začína črtať, ako asi bude „prežívať“ Matovičova koalícia. Skrytý koaličný partner sa začína vyfarbovať. Porovnanie hlasovaní tarabovcov medzi júnovou a septembrovou schôdzou je veľmi príznačné: počet hlasovaní s opozíciou klesá a, naopak, s koalíciou veľmi jasne narastá. Navyše, ohlásená kandidatúra Tomáša Tarabu na post podpredsedu parlamentu a komentár Pčolinského, že ak by za to tarabovci podporili rozpočet, je dobrý deal, hovorí za všetko.

No a nakoniec fotografia, na ktorej vinári rokujú s tarabovcami o svojich problémoch za účasti Borisa Kollára a predchádzajúce priznanie, že s ním konzultujú podporu pre rôzne návrhy, robí veci úplne jasnými. Už teda vieme, na koho sa Igor Matovič spolieha.

Dzurinda trpí akútnou absenciou sebareflexie. Už dlhodobo, ale teraz sa to prejavuje naplno. Jeho snaha znova sa vyškríabať na politické výslnie je až smiešna, ale spôsob, akým to chce urobiť, je bizarný. Keď pochopil, že s tak krajne zdiskreditovanou figúrkou, ako je on, sa nespojí nikto, hádam s výnimkou Nicholsonovej, ktorú tiež nikde nechcú, dokonca ani u progresívcov, tak sa podujal spájať

politické molekuly s politickou fosíliou. Konkrétne chce vytvoriť blok na čele s KDH, ktoré by zobralo na kandidátku Druckerovu DOBRÚ VOLBU, SPOLU Miroslava Kollára, ba aj ODS generála Pavla Macka. On samotný, teda Dzurinda, by bol akousi šedou eminenciou a všetko by zo zákulisia riadil. Je možné, že niečo tak infantilné aj nieto berie vážne? Naozaj by na niečo také kývol aj Majerský? Ak áno, tak potom KDH naozaj nieto pomoci a svoj osud definitívne mimoparlamentnej strany si v plnej miere zaslúži.

Viac vo videu:

[ZDROJ](#)